

Can Pobla

Matadepera

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Can Pobla 26
Emplaçament Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i Serra de l'Obac
Alçada: 856

Coordenades:

Latitud: 41.63662
Longitud: 2.01701
UTM Est (X): 418129
UTM Nord (Y): 4609898

Classificació

Número de fitxa 08120 - 331
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme Historicista
Segle XX
Any 1905
Autoria de l'element: Enric Fatjó Torras
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIL
Observacions protecció: Protecció Integral (Número 15 del Catàleg de Béns del Pla d'Ordenació Urbanística Municipal).
Data aprovació: dt., 22/09/2009 - 12:00
Número inventari Sí (IPA)
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 002402600DG10B0001KF

Fitxes associades:

[Robatori a Can Pobla](#)

[Capella de Sant Esteve](#)

[Teixos de Can Pobla](#)

[Jaciment de Can Pobla](#)

Autoria de la fitxa

Jordi Montlló Bolart

Data de registre de la fitxa:

dv., 02/04/2021 - 17:23

Descripció

Can Pobla és un conjunt d'edificacions situades al peu mateix del monestir de Sant Llorenç del Munt, a la cota 850, alineada amb la canal homònima. De les diferents construccions en destaquen la residència de la família Quadras i la capella de Sant Esteve, annexa a la casa. La resta són edificis complementaris i masoveries, una de les quals havia estat restaurant durant uns anys.

Aquesta residència es construeix a principis de segle XX, sobre construccions més antigues, i l'encarrega el primer comte de Sant Llorenç, Antoni de Quadras i Feliu, l'any 1903, quan adquireix la finca. L'arquitecte fou Enric Fatjó Torras i l'estil, definit de forma heterogènia per diversos autors, s'acosta a un modernisme basat en l'historicisme medievalitzant propi de l'època i del que en trobem mostres properes com el Marquet de les Roques (Sant Llorenç Savall), obra de Juli Batlle i Arús, deixeble de Domènech i Montaner; o el castell de Santa Florentina (Canet de Mar), obra de Lluís Domènech i Montaner.

Per aquest motiu té l'aparença de castell o fortificació, fins el punt que disposa d'una fitxa en el blog de la *Asociación Española de Amigos de los Castillos* (http://www.amicscastells.com/castells/?type_0=album&album_gallery_id_0=11).

És de planta irregular i consta de cinc nivells; des de la planta d'accés té dos nivells inferiors i dos nivells superiors. La coberta és composta, de teules àrabs, acabada amb ràfecs. El parament és de pedra vista, tipus paredat antic amb els escaires treballats. Els emmarcaments de les obertures també són treballats. L'aspecte de castell s'incrementa per un cos de torre, en un dels angles, amb les quatre façanes coronades per un capcer emmerletat. Destaca el llenguatge neogòtic d'algunes obertures amb els arcs ogivals aguts. La façana sud disposa d'una terrassa amb barana de merlets i barana de ferro de planta absidial.

A la façana principal de la casa, en el llindar de la porta, hi ha un escut heràldic dels germans Quadras Feliu Prim i Coma.

La casa té una capella dedicada a Sant Esteve, adossada a la paret nord en el nivell de la planta baixa. Aquesta capella s'assenta sobre una capella més antiga, Sant Esteve de la Vall, documentada des del segle XI.

Tota la casa està envoltada de jardí amb una tanca perimetral, on destaquen un parell de teixos.

La masoveria principal és un edifici de quatre plantes, amb coberta a quatre aigües, que havia estat restaurant, en època moderna. Completen el conjunt diferents cases d'estil rural, aixecades o reformades a principis de segle XX i distribuïdes per la vall.

Observacions:

La família Quadras disposa d'un fons documental important, sobretot referent a la història familiar del segle XX, però on també hi ha documentació anterior de can Pobla. També conserven pergamins que formen part del diplomatari de Sant Llorenç del Munt. En alguns d'ells es fa referència als masos Quer, Riquer i Taverner. També disposen d'una important col·lecció de milers de fotografies, moltes d'elles relacionades amb l'entorn de Sant Llorenç del Munt.

A Can Pobla és on es troba una part de la famosa costella que segons la llegenda correspondria al mític drac de Sant Llorenç. Fins a finals del segle XIX es trobava al monestir, però llavors es va baixar.

Història

Troblem les primeres referències documentades de Sant Esteve l'any 972, en l'Speculo del Monestir de Sant Llorenç del Munt en una " Venda feta per Arniscle, anomenat Horuci, i la seva muller Florisenda, al dit monestir de Sant Llorenç, d'una vinya seva. Termena a sol ixent in ipso aqueducto. A migjorn i altres parts a terra de Sant Esteve fet el primer de febrer de l'any (...) del regant de Lotari. Clos per (...) prever. Any 972. Sant Joan de Matadepera" (Ferrando, 1987:58).

"L'església de Sant Esteve Protomàrtir, situada en el costat de dita muntanya de Sant Llorenç, amb les dècimes, primícies i ofertes dels fidels cristians" surt referenciada en la donació feta l'any 1014 per "Ramon, comte i marquès, Ermessendis, la seva muller, amb llur fill Berenguer, a dit monestir de Sant Llorenç del Munt" (Ferrando, 1987:58).

La capella es coneix amb altres denominacions, com Sant Esteve de la Vall, Gavallan, Vilanova de Sant Esteve. També es documenten assentaments dels masos de Sant Esteve de la Vall des dels segles XII i XIII, (Mas Taberner, mas Seròs, mas Riquer, mas Espluga i mas Costadell), que foren enderrocats a principis del segle XX per construir-hi l'actual casa pairal.

Des de 1902 és propietat de la família Quadras. Antoni de Quadras i Feliu, que era el segon fill d'una família d'empresaris tèxtils de Sabadell, la compra, juntament amb tota la muntanya de La Mola, inclòs el monestir, a Antoni Gros Pons. Encarrega el nou edifici a Enric Fatjó, arquitecte sabadellenc. Segons Font i Munuera (2014), el mestre d'obres fou Josep Duesaigues. L'any 1908 rep el títol de Comte de Sant Llorenç del Munt a mans del Papa Benet XV, homologat a Espanya l'any 1917.

En Josep Maria de Quadras i de Caralt (1925-2013) és el tercer comte de Sant Llorenç i pare de l'actual propietari. La seva àvia va tancar l'acord amb el grup d'Amics de la Muntanya de Sant Llorenç per a impulsar la reforma del Monestir i la reobertura de l'hospedatge, que va regentar el Joan Ros.

En Josep Maria, com a propietari, va frenar iniciatives tan desafortunades com la construcció d'una carretera fins el cim o la instal·lació d'una torre d'alta tensió.

També es va fer càrrec del manteniment de diversos camins, com ara el que s'enfila directament des del mas fins a l'avenc de Can Pobla i enllaça amb el camí dels Monjos.

L'any 1955, va contractar com a masovers de Can Pobla a la família Guix, que va estar vinculada a la casa fins l'any 2003. A principis dels anys 80 del segle XX, va vendre a la Diputació de Barcelona gran part de la finca: des dels cingles des de Can Pobla a La Mola i, més enllà, fins els Òbits.

Actualment el propietari és el quart comte de Sant Llorenç.

Bibliografia

AJUNTAMENT de Matadepera (2009). Pla d'Ordenació Urbanística Municipal de Matadepera. Tomo IV. Catàleg de Béns.

BALLBÉ i BOADA, Miquel (1985). *Masos i pairalies de Matadepera*. Matadepera: Caixa d'Estalvis de Terrassa i Ajuntament de Matadepera.

FERRANDO i ROIG, Antoni (1987). *El Monestir de Sant Llorenç del Munt i les seves possessions*. Publicacions de l'Abadia de Montserrat.

FONT, Xavier (1997). *Inventari del Patrimoni Cultural de Matadepera*. Ajuntament de Matadepera.

FONT, Xavier; MUNUERA, Jaume (2014). *Matadepera. Patrimoni cultural*. Ajuntament de Matadepera.

LACUESTA, Raquel; MOLET PETIT, Joan; RUIX DE GUINEA, Jesús Àngel (2001). Inventari del Patrimoni Arquitectònic. Parc Natural de Sant Llorenç i Serra de l'Obac. Diputació de Barcelona. Serveis del Patrimoni Arquitectònic Local i de Parcs Naturals.

Enllaços d'interès:

<http://aixoeslamola.blogspot.com/2014/02/emissio-38-els-comtes-de-sant-llorenc...>

http://www.amicscastells.com/castells/?type_0=album&album_gallery_id_0=11

